

[Axel Kristensen.]

planen, og når man så sammenligner med 1949, hvor importoverskuddet var 91 mill. kr. pr. måned i første halvår og kun 14 mill. kr. i andet halvår uden importindgreb, forekommer det mig ikke, man har motivering for nu at stille rigsdagen overfor dette, at man på timer, ja, på minutter skal behandle disse vigtige spørgsmål. Der foreligger ikke nogen virkelig afgørende principiel forskel på stillingen nu og i foråret, den var akkurat ligeså alvorlig i foråret efter min opfattelse. Det er derfor urimeligt, at man har ventet så længe med at få hele denne behandling, ligesom jeg også finder den form, man her har valgt, urimelig.

Men vi havde altså ret, når vi fra oppositionens side dengang og også i årene, som gik forud, så stærkt opfordrede regeringen til en politik, som kunne skabe balance mellem forbrug og produktion her i landet, således at vi kunne være selvhjulpne, når Marshallhjælpen afvikles. For det er jo her, tampen brænder, det er ikke en siden foråret ændret situation, som giver hovedpinen, men det er Marshallhjælpens bortfald, som vi vidste om i forvejen, og derfor er det også først i 1951, at vanskelighederne tårner sig stærkest op.

Jeg må måske have lov til at minde om, at jeg i foråret som ordfører for mit parti sagde, at uanset alt andet forsvinder Marshallhjælpen jo i løbet af kortere tid, og hvis man ikke ønsker, når dette sker, at gå over til de direkte forbrugsbegrænsende foranstaltninger, så er det nødvendigt, at vi indstiller den danske økonomi således, at forbruget falder i forhold til produktionen, eller at denne sidste stiger og der herved opnås en balance uden hjælp udefra.

Overfor de vanskeligheder, der her foreligger, foreslår ministeren nu, at vi skal overføre en del varer fra friliste til bunden liste. Har disse frilister da i særlig grad gjort skade? Ikke så vidt jeg kan se.

Af det materiale, vi har fået fra ministeren, fremgår det, at der for de første fem måneder af året er en overskridelse i forhold til balanceskønnets gennemsnit på importen på 70 mill. kr. på frilistevarene, der tilsammen beløber sig til 1268 mill. kr., det vil sige, der er på frilistevarene en overskridelse på 5,5 pct. Men der er en overskridelse på varerne på bunden liste på 95 mill. kr. af et samlet beløb på 745 mill. kr., eller 12,7 pct. Man har altså faktisk en langt større overskridelse på bunden liste, både absolut og procentvis, end på frilistevarene, og det er derfor ganske galt, når handelsministeren offentligt har udtalt, at det er frilistevarene,

som har været med til at forringe vor stilling, og at hvis man havde holdt det skøn, der var på de bundne varer, havde man ikke haft en overskridelse på betalingsbalancen for det forløbne halve år i forhold til skønnet på 85 mill. kr.

Overskridelsen på betalingsbalancen er i forhold til det beregnede, som jeg sagde, 85 mill. kr., og den kunne altså have været undgået, hvis man havde holdt skønnet for de bundne varer. Er der nu nogen grund til at tro, at f. eks. overførslen af papir til bunden liste løser nogen opgave, når overførslen til friliste ikke har medført nogen importforøgelse? Der er jo, efter at papiret er kommet på friliste, ikke sket nogen forøgelse af papirimporten udover det skøn, der var i forvejen, importen af papir har været mindre end skønnet på balanceplanen. Hvad skulle det så kunne hjælpe, at man overfører papir til bunden liste? Er der noget menneske, der tror, at fordi man overfører tømmer og træ, som man skal bruge her i landet til at bygge og arbejde med, til friliste, så bliver der købt tømmer hjem bare for at fyre i kakkelovnen med det? Er der nogen, der tror, at man, fordi tømmer kommer på bunden liste, derved løser en opgave og skaber balance mellem forbrug og produktion her i landet? Det tror jeg ganske bestemt ikke.

Hertil kommer efter min opfattelse det meget dårlige indtryk, som de med os samarbejdende lande må få af, at vi nu, så kort efter at betalingsordningen er vedtaget, formindsker liberaliseringen. Efter vedtagelserne i Paris skal vi nu have 60 pct. af vore varer på friliste, og vi har nu med de tilstande, der hersker i dag, efter at de resterende lande, Schweiz, Belgien o. s. v., også er kommet med, en frigivelse på 65 pct., men dog kun 46 pct. af de bearbejdede varer. Hvis vi følger regeringen, kommer vi ned på 51 pct. og for bearbejdede varer helt ned til 30 pct.

Handelsministeren har gang på gang fremhævet, at vi står smukt med hensyn til liberalisering. Med hensyn til bearbejdede varer er vi imidlertid det land, der står næstlavest. At man vil have råvarer ind og lave beskæftigelse i landet, er der ikke noget mærkeligt i, men dette, at man nægter import af bearbejdede og færdige varer, som kan skabe konkurrence og omsætning, det er det, der hindrer den frie samhandel landene imellem, og her står vi absolut ikke smukt, hverken i forvejen eller efter regeringens forslag.

Handelsministeren fremhæver så stærkt, at der ingen beskyttelse ligger i, at man vil